

Arrest

nr. 217 836 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese *alias* Ethiopische nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 mei 2018 “*tot vaststelling van de grens*”.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 205 061 van 7 juni 2018 waarbij de vordering tot schorsing werd verworpen.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOU, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor verzoekster en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 mei 2018 werd verzoekster aangetroffen in illegaal verblijf.

Op 19 mei 2018 nam de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en met beslissing tot terugleiding naar Eritrea (bijlage 13septies). Tegen deze beslissing stelde verzoekster een beroep in tot schorsing bij uiterst

dringende noodzakelijkheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), dat op 30 mei 2018 bij arrest nr. 204 624 werd verworpen.

Uit nader dactyloscopisch onderzoek bleek dat verzoekster in werkelijkheid M.E.F. heet en van Ethiopische nationaliteit is.

Op 30 mei 2018 besliste de gemachtigde om de beslissing te nemen tot vaststelling van de grens, waarbij als grens de Ethiopische grens werd bepaald.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“In opvolging van de bijlage 13 septies dd 19/05/2018, betekend aan betrokkene te Zeebrugge, op 19/05/2018, ten aanzien van,

de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: F., M. E. (...)

geboortedatum: (...)1981

geboorteplaats: Addis Abeba

nationaliteit: Ethiopië

In voorkomend geval, ALIAS: T.E., (...)1998, Eritrea

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1900, wordt er bij deze beslist om betrokkene zonder verwijl naar de grens van Ethiopië te doen terugleiden.

Na grondig onderzoek van alle elementen aanwezig in het administratieve dossier kan er immers worden geconcludeerd dat een terugleiding; naar Ethiopië in hoofde van betrokkene geen risico op schending van artikel 3 EVRM inhoudt:

Betrokkene verklaarde dat ze van Eritrese nationaliteit is en dat ze problemen heeft inzake de militaire dienstplicht. Ze zou gedeserteerd zijn.

Op basis van controle van de vingerafdrukken van betrokkene in het visuminformatiesysteem (hierna VIS) blijkt dat zij de Ethiopische nationaliteit heeft en niet de Eritrese. Ze heeft op 01/02/2018 bij de Oostenrijkse autoriteiten in Addis Abeba een Schengenvisum kort verblijf aangevraagd en bij deze aanvraag haar origineel paspoort voorgelegd.

Teneinde een betrouwbare verificatie en Identificatie van visumaanvragers mogelijk te maken, zijn biometrische gegevens in het VIS verwerkt. De Oostenrijkse autoriteiten hebben een Schengenvisum kort verblijf toegekend. Bij de afgifte van het visum werd haar Ethiopische paspoort op authenticiteit gecontroleerd. Gelet op het gegeven dat de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode, bepaalt dat de aanvrager van een Schengenvisum zich in persoon dient aan te bieden, en de afname van zijn of haar vingerafdrukken dient toe te staan, indien het de eerste aanvraag betreft, is het niet aannemelijk dat zij gebruik heeft kunnen maken van een vals of vervalst paspoort.

Bovendien was betrokkene bij haar interceptie door de politiezone Tielt op 18/04/2018 in het bezit van een Frans bevel om het grondgebied té Verlaten op naam van E.T., van Ethiopische nationaliteit.

Het is dus ongeloofwaardig dat betrokkene over de Eritrese nationaliteit beschikt. Er dient dan ook onderzocht te worden of er sprake is van een schending van art. 3 EVRM bij een terugkeer naar Ethiopië.

Er kan geen geloof gehecht worden aan de verklaringen van betrokkene dat zijn in Eritrea dienstplichtig was. Zij brengt eveneens ook geen enkel element naar voren waaruit blijkt dat er een vrees bestaat voor een inbreuk op art. 3 EVRM bij een terugkeer naar Ethiopië. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen en bestraffingen. Het louter, niet gestaafd, aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Wat betreft de algemene situatie in Ethiopië dient te worden opgemerkt dat de situatie in het land niet van dien aard is dat een terugkeer een schending van artikel 3 EVRM met zich meebrengt. Veel is afhankelijk van het profiel van betrokkene. Hoewel sinds februari 2018 opnieuw de noodtoestand is uitgeroepen naar aanleiding van protesten in de Oromia- en Amhararegio, werd in april 2018 een nieuw eerste minister aangesteld van Omoro-afkomst (Al Jazeera, (19/04/2018?). Ethiopia's new Prime Minister Abiy Ahmed names cabinet.

Geraadpleegd van <https://www.aljazeera.com/news/2018/04/ethiopia-prime-minister-abiy-ahmed-names-cabinet-180419093354713.html>). Het nieuwe kabinet heeft al hervormingen aangekondigd waarbij politieke gevangenen zullen worden vrijgelaten (Al Jazeera News, (03/01/2018). Ethiopia to pardon political prisoners. <https://www.aljazeera.com/news/2018/01/ethiopia-pardon-political-prisoners-shut-prison-180103114524304.html>). Recent kreeg een vooraanstaand oppositielid een pardon (Al Jazeera News (26/05/2018). Andargachew Tsige pardoned by Ethiopia. <https://www.aljazeera.com/news/2018/05/andargachew-tsige-pardoned-ethiopia-180526163642586.html>).

Hoewel het risico blijft bestaan dat de mensenrechten van opposanten en deelnemers aan de protesten worden geschonden, zijn er de laatste maanden geen zware incidenten geweest, in februari 2017 werden 10.000 gevangenen vrijgelaten die arbitrair werden opgesloten na de protesten in 2015 en 2016 (Amnesty international. Ethiopia 2017/2018. <https://www.amnesty.org/en/countries/africa/ethiopia/>)

In het oosten van Ethiopië is er sprake van een toename van gewelddadige incidenten (H. Verhoeven (09/04/2018). An Eastern problem for Ethiopia's new leader. <https://www.aljazeera.com/indepth/opinion/eastern-problem-ethiopia-leader-180408103243499.html>).

Gezien betrokkene blijft beweren de Eritrese nationaliteit te bezitten, toont ze op geen enkele manier aan dat ze door haar profiel een ernstig en reëel risico loopt op foltering en vernederende of onmenselijke behandelingen. Volgens haar visumaanvraag is ze geboren eh woonachtig in Addis Abeba, wat centraal gelegen is in Ethiopië. Ze is dus niet afkomstig uit de onrustige oostelijke regio's, en zal bij een terugkeer ook naar Addis Abeba verwijderd worden. Ze toont niet aan lid te zijn van de oppositie of te hebben deelgenomen aan protesten.

CONCLUSIE

Op basis van deze analyse en gelet op de afwezigheid van elk ander element besluit de Dienst Vreemdelingenzaken dat erin het geval van de uitvoering van de verwijderingsmaatregel geen risico bestaat op een schending van artikel 3 EVRM."

Tegen deze beslissing diende verzoekster een beroep in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, dat op 7 juni 2018 bij arrest nr. 205 061 door de Raad werd verworpen.

Op 7 juni 2018 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in, waarna uit een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek bleek dat verzoeksters vingerafdrukken reeds werden opgenomen in het Visum Informatie Systeem (VIS) en dat de Oostenrijkse autoriteiten verzoekster, op voorlegging van een Ethiopisch paspoort, op 7 februari 2018 een Schengenvisum verstrekten.

Op 20 juni 2018 werd verzoekster gehoord in het kader van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

Op 25 juni 2018 richtte de gemachtigde een verzoek tot overname aan de Oostenrijkse autoriteiten op grond van artikel 12 (4) van de Dublin III-verordening. De Oostenrijkse autoriteiten stemden op 2 juli 2018 in met dit verzoek.

Op 9 juli 2018 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (overdrachtsbesluit – bijlage 26quater). Tegen deze beslissing stelde verzoekster bij de Raad een beroep in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, dat op 13 juli 2018 bij arrest nr. 206 791 werd verworpen, en een annulatieberoep gekend onder het rolnummer RvV 222 964.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ter zitting stelt de raadvrouw van verzoekster uitdrukkelijk en herhaaldelijk dat zij geen instructie meer heeft van haar cliënte en eveneens dat er geen belang meer is bij huidig beroep. Verweerder deelt het standpunt over het gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit het voorgaande blijkt dat de raadvrouw van verzoekster uitdrukkelijk meent geen belang meer te hebben. Zij heeft hiermee geen voortdurende en actuele belangstelling in huidig beroep aangetoond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES